

مسئول گروه جهادی «ایران آباد» در گفت‌وگو با «جوان»:

جهادگران بودجه نمی‌خواهند نظام اداری مانع خدمت آنان نشود



وقتی جهادگران وارد منطقه‌ای می‌شوند، گروهی از مردم فکر می‌کنند جهادگران وابسته به سپاه و بسیج هستند یا از طرف سازمان‌ها و نهادهای دولتی حمایت می‌شوند، اما این حقیقت ندارد. درست است که سازمان بسیج سازندگی به عنوان متولی و برنامه‌ریز، مسئولیت سازماندهی گروه‌های جهادی را بر عهده دارد اما این گروه‌ها اکثراً خودجوش به وجود آمده و با هزینه‌های خودشان سراغ خانواده‌های کم‌برخوردار در مناطق محروم می‌روند تا گامی در جهت رفع مشکلات‌شان بردارند. سیدمرتضی منفرد، مسئول گروه جهادی «ایران آباد» است که از حدود ۱۰ سال پیش با همراهی دوستانش این گروه را تشکیل داده و حالا مسئولیت آن را بر عهده دارد.

فارغ از محل و نوع خدمتی که گروه‌های جهادی ارائه می‌کنند، به نظر شما کدام ویژگی در همه آنها مشترک است؟

به نظر همه کسانی که در گروه‌های جهادی خدمت می‌کنند و حتی آنهایی که به نحوی با این گروه‌ها ارتباط کمی دارند، به خوبی می‌دانند گروه‌های جهادی به هیچ از گان و سازمانی وابستگی ندارند و هیچ بودجه‌ای به صورت ثابت از جایی دریافت نمی‌کنند. همه افرادی که در گروه‌های جهادی فعال هستند، فی سبیل الله از کار و زندگی‌شان می‌زنند تا به خلق خدمت کنند. مثلاً بچه‌های گروه جهادی ایران آباد به دلیل اینکه بتوانند به کارهای معمول و روزانه خودشان برسند و خللی در امور و کارهای‌شان ایجاد نشود، عصرهای چهارشنبه را برای حرکت به سمت مناطق کم‌برخوردار انتخاب می‌کنند. من هم عضوی از این گروه هستم و خوب می‌دانم این کار یک معنی دارد و آن هم اینکه پنج روز کار کنیم و دو روز سراغ کسانی برویم که در زندگی مشکل دارند و کمک کنیم تا زندگی برای آنها هم آسان شود. ماسعی می‌کنیم قبل از نماز صبح روز شنبه به تهران برگردیم تا دوباره به کار و زندگی خودمان برسیم.



حیب تک‌تک بچه‌ها تأمین می‌شود، البته این حرف‌ها را نمی‌زنم تا منتی سر کسی باشد، چون ما وظیفه خودمان را انجام می‌دهیم. اگر این مطالب گفته می‌شود، صرفاً مطالبه‌گری است، چرا که مقام معظم رهبری فرمودند: «مطالبه‌گری باشیم و خودمان را وسط میدان بدانیم.» به این صورت نباشد که تنها به اصطلاح غر بزینم، در صورتی که هیچ کاری نکنیم. متأسفانه امروز بسیاری از افراد در حال گلایه و شکایت هستند، در حالی که هیچ کاری هم نمی‌کنند. من همراه گروه در حد بضاعت‌مان وسط میدان هستیم.

جهادگران برای اقدامات فرهنگی آموزش می‌بینند؟ یعنی به نوعی بتوانند علاوه بر کمک به هموطنان کاری کنند تا آنها هم برای ورود به این مسیر و ملحق شدن به گروه‌های جهادی تشویق شوند؟

فرهنگ‌سازی اولین کاری است که هر جهادگر در هر گروه و نقطه از ایران باید انجام دهد. تمام

امداد آن منطقه کمک گرفتیم و با یکدیگر مشارکت داشتیم و تعامل مناسبی برقرار شد و در نهایت توانستیم برای این خانواده یک سرویس بهداشتی در محل سکونتش بسازیم. با توجه به اینکه گفتید به جایی وابسته نیستید، احتمالاً خرج سفر هم پای خود جهادگران است؟

امداد آن منطقه کمک گرفتیم و با یکدیگر مشارکت داشتیم و تعامل مناسبی برقرار شد و در نهایت توانستیم برای این خانواده یک سرویس بهداشتی در محل سکونتش بسازیم.

با توجه به اینکه گفتید به جایی وابسته نیستید، احتمالاً خرج سفر هم پای خود جهادگران است؟

دقیقاً همین طور است. تمام هزینه‌ها از



ابتدا بفرمایید چطور وارد گروه‌های جهادی شده و این راه و روش را برای کمک به هموطنان کم‌برخوردار انتخاب کردید؟

وقتی کشور و هموطنان را دوست داشته باشی، حتماً دغدغه داری که بر اساس آن انتظار داری همه ایرانیان حداقل از یک آرامش نسبی برخوردار باشند. ما نمی‌خواهیم شاهد وجود محرومیت در نقاط مختلف کشور اسلامی باشیم. چرا باید در نقطه‌ای از این کشور دختری به دلیل تأمین نشدن چیزهای ساده چندین سال در خانه پدرش بماند در حالی که عقد کرده است. ما همه خوب می‌دانیم اگر دختران و پسران به موقع ازدواج کنند بسیاری از مضللات کشور رفع و حتی وضعیت جمعیتی هم بهتر می‌شود. بنابراین وقتی قبل از حضور در گروه‌های جهادی به استان‌های مرزی می‌رفتم می‌دیدم، دردهایی وجود دارد که با یک همت عمومی و پسی کار آمدن مردم قابل رفع و درمان است. به همین دلیل با جمعی از دوستان تصمیم گرفتیم گروهی را تشکیل دهیم و به صورت سازماندهی شده سراغ روستاهای کم‌برخوردار برویم.

گروه جهادی ایران آباد در چه حوزه‌هایی فعالیت دارد؟

ما سعی می‌کنیم به نسبت نیاز هر منطقه وارد میدان شویم و در هر اردوی جهادی بخش اعظمی از کمبودهای یک روستا را مرتفع کنیم. شاید یکی از افتخارات گروه این باشد که تاکنون توانسته‌ایم بیش از ۱۵ زندانی با جرائم غیرعمد را آزاد کنیم. در میان این زندانیان، مادری بود که به دلیل ضمانت برادر متواری‌اش در بند بود. همه این زندانی‌ها با جرائم غیرعمد با رقم ۲۰ میلیون، ۲۰ میلیون و حتی ۵ میلیون تومان بودند. جهادگران تلاش کردند این مادر به خانه برگردد و کنار فرزندان باشد، اتفاقی که گویی جان تازه‌ای به ما داد و در مسیرمان با قدرت بیشتری به حرکت‌مان ادامه دادیم.

برای انجام کارهایی همچون آزادی زندانیان که نیاز به منابع مالی دارد، چه کسانی پیشقدم هستند و همراه شما پیش می‌آیند؟

خیران همیشه برای کارهای بزرگ وارد میدان می‌شوند. گروه جهادی ایرانی آباد در قالب یک صفحه مجازی، خیران زیادی را دور هم جمع کرده است. همین‌طور دوستانی که بسیاری از آنها شاید حتی یک بار هم از نزدیک یکدیگر را ندیده باشند. کسانی که کمک‌های مالی خودشان را به صورت مجازی ارسال و در کارهای خیر سهیم هستند. حقیقت ماجرا این است که ایران پر از چنین افراد خیر و باایمان است.

پس گروه شما با بهره‌مندی از فضای مجازی توانسته است اطلاع رسانی خوبی درباره برنامه‌ها و اقداماتش داشته باشد؟

بله همین طور است. ماسعی می‌کنیم با مستندسازی‌ها، اعتمادسازی خوبی به وجود بیاوریم اما یک خط قرمز و توجه ویژه هم داریم و آن هم اینکه هرگز با آبروی کسی بازی نمی‌کنیم و پسر همین اساس، یکی از ویژگی‌های منحصر به فرد گروه این است که در فیلم‌ها و گزارش‌هایی که از کارها و اقداماتش منتشر می‌کند، هرگز چهره هیچ‌کدام از خانواده‌های محروم و کم‌برخوردار را نشان نمی‌دهد. ما معتقدیم باید همیشه حرمت خانواده‌ها حفظ شود و به قول معروف «آبروی مؤمن از خانه کعبه بالاتر» است.

در این مورد و نحوه برنامه‌ریزی‌ها در فضای مجازی بیشتر توضیح دهید.

در صفحه مجازی گروه جهادی ایران آباد، برای هر یک از پویش‌های انجام‌شده فیلم‌ها و عکس‌های مختلفی منتشر می‌شود. ما باید تصاویر و فیلم‌هایی از خدمت‌رسانی به ساکنان مناطق محروم منتشر کنیم. گرچه این کار مورد رضایت گروه و حتی دیگر گروه‌های جهادی نیست، اما زمانی که خیران کمک مالی می‌کنند ما نیز به ناچار عکس و فیلمی منتشر می‌کنیم تا بدانند که پول‌های ارسالی صرف چه خدماتی می‌شود. انتشار این فیلم‌ها و عکس‌ها جهت اعتمادسازی است.

در جنوب تهران و شرق کشور بیش از ۲۰۰ سرویس بهداشتی و حمام ساخته‌ایم که البته اغلب آنها در استان‌های شرقی بود. در آن مناطق خاتم معلولی بود که برای استفاده از سرویس بهداشتی ناچار بود به خانه همسایه برود و چقدر برای این رفت‌وآمدهایش با مشکل روبه‌رو بودند. برای حل این مشکل از

در گروه جهادی ایران آباد زوجی حضور دارد که همراه فرزندشان در حال خدمات‌رسانی به هموطنان هستند: اتفاقی بسیار لذت‌بخش که می‌تواند به صورت یک فرهنگ درآید و جوانان متأهل زیادی را به حضور در اردوها ترغیب کند

جاری است که نسل به نسل در گردش بوده و سینه به سینه منتقل می‌شود.

آیا اتفاق افتاده که برای خودتان مشکلی پیش بیاید ولی به دلیل برنامه‌ریزی‌های گروه، حضور در اردوها را به خودتان و زندگی‌تان ترجیح دهید؟

باور کنید در همه گروه‌های جهادی، وقتی کسی عضو می‌شود، همه جان و مالش را در این راه می‌گذارند. در گروه جهادی ایران آباد هم تک‌تک اعضا صادقانه و با تمام وجود کار می‌کنند؛ موضوعی که اگر یک روز کنارشان باشید کاملاً قابل فهم و لمس است. من از خودم بگویم که یک‌بار پدرم به دلیل بیماری نیاز به من داشتم، اما به دلیل تعهد به مردم محروم روستا نتوانستم کنار ایشان باشم. از آنجا که تک‌پسر خانواده هستم، نسبت به پدر و مادر تعهد دارم، اما گاهی ادم میان دو تعهد گیر می‌کند و ناچار است یکی را انتخاب کند.

به نوبه خودم واقعاً از خانواده‌ام ممنونم که مرا در این مسیر قرار دادند و همیشه مرا حمایت می‌کنند. این خدماتی که انجام می‌دهم، حاصل تلاش‌های پدر و مادرم است و لطف‌هایی که در حق من داشته‌اند. از آنها می‌خواهم این نبودن‌های من را ببخشند و حلال کنند، چرا که احساس می‌کنم نسبت به آنها کوتاهی کرده‌ام. اگر آنها همین کار بودند، خم می‌شدم و پای‌شان را می‌بوسیدم، چون هر چه دارم از دای خیر و برکت و وجود پدر و مادرم است.

با این اوصاف زندگی جهادگران شیرین است.

بله، خیلی هم شیرین است به خصوص اگر زوج باشد. جهادگران جوانی حضور دارند که کارها را به صورت مشارکتی پیش می‌برند.

در گروه جهادی ایران آباد هم زوجی حضور دارد که به همراه فرزندشان در حال خدمات‌رسانی به هموطنان هستند؛ اتفاقی بسیار لذت‌بخش که می‌تواند به صورت یک فرهنگ برآید و جوانان متأهل زیادی را به حضور در اردوها ترغیب کند.

این نوع اتفاقات به الگوسازی و باورسازی منجر می‌شود و کودک از نزدیک مشاهده می‌کند که پدر و مادرش تا چه اندازه با اخلاص در مسیر

محمین زجج در گروه حضور دارند؟

از وقتی گروه ایران آباد تشکیل شد، ما زوج‌های زیادی داشتیم که برای نام نویسی و حضور در اردوهای جهادی اعلام آمادگی می‌کنند. همان روزهای اول زوج‌های زیادی با ما همکاری کردند و حتی در مواقعی یک خانواده با تمام اعضا آمد و در اردوها شرکت کرد؛ وقتی پدر و مادر و بچه‌ها کنار هم بودند، هر کدام گوشه‌ای از کار را گرفته و گاهی از مشکلات هموطنان‌شان باز می‌کردند.

خواسته اصلی جهادگران حاضر در گروه‌ها از دولت‌مردان چیست؟

آنچه جهادگران می‌خواهند، سازمانی است که درگیر قند و بند میز و صندلی و کاغذ نباشد. هم‌اکنون سامانه‌ای به نام «طلسم جهادی» وجود دارد که همه گروه‌های جهادی باید در این سامانه ثبت شوند. گروه‌ها پیش از مأموریت حتماً باید در این سامانه ثبت‌نام کنند و موقعیت و لوکیشن مربوط را در آنجا به ثبت برسانند و پس از سفر گزارشی از روند اقدامات‌شان را در آن منتشر کنند. گاهی با وجود آنکه مأموریت‌مان را در سامانه وارد کرده‌ایم، متوجه می‌شویم، ارگان‌های مختلف آن منطقه مانع کار می‌شوند و از ما درخواست مجوز می‌کنند. همچنین در خصوص گروه‌های جهادی باید بگویم حین مأموریت اگر گانی به ما بوده نمی‌دهد و همه هزینه‌های سفر به عهده خودمان است و این در حالی است که اعضای گروه به لحاظ اقتصادی در مرحله متوسط رو به پایین هستند.



رفع مشکلات و سازندگی در مناطق محروم با حضور گروه‌های جهادی